

РЕШЕНИЕ

№ 4291

гр. София, 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 03.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла С Гечева, като разгледа дело номер **2713** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 38, ал.7 ЗЗЛД, вр. чл. 145 АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника си М. П., служител с юридическо образование жалба срещу решение № ППН-01-1722/17.11.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, с което жалбата от М. Н. М., с рег. № ППН-01-1722/07.11.2019 г. е обявена за основателна, а на дружеството е наложена санкция в размер на 50 000 лв., на основание чл. 58, §2, б. И от Регламент ЕС 2016/679, както и е разпоредено дружеството като администратор на лични данни да предприеме действия използвания от дружеството софтуер да не позволява обработване на данни в една сесия на повече от едно физическо лице.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърдят се нарушения на административно-производствените правила, тъй като считат, че КЗЛД е разгледала недопустима жалба. Това е така, тъй като в жалбата си до КЗЛД, жалбоподателката М. е посочила, че е узнала за извършеното нарушение, на 03.05.2019 г., а жалбата е подадена на 07.11.2019 г., т.е. след изтичане на 6-месечния срок, посочен в чл. 38, ал.1 ЗЗЛД. Срокът е преклузивен и с изтичането му се погасява правото на жалба. Също така посочва, че в решението не са обсъдени всички необходими и изисквани от чл. 83, §2 от Регламент ЕС 2016/679 елементи, като не е отчетено, че М., на 05.11.2018 г. е променила тарифния си план на ползваната от нея мобилна услуга, подписвайки няколко приложения към договора, т.е. за жалбоподателя е било налице законово основание за събиране и

обработване на лични данни на г-жа М. Не е отчетено и това, че нарушението касае едно физическо лице, което обуславя намаляване на санкцията. При постановяване на решението не е взето предвид, че личните данни на г-жа М. не са разгласявани на трети лица, не е отчетена целта на обработване на личните данни, не е анализиран въпроса дали нарушението е резултат от умисъл или небрежност, както и неправилно е възприето, че за г-жа М. е настъпила вреда. Излагат се твърдения и за нарушение на материалния закон, като се твърди нарушение на чл.6, §1 от Регламент ЕС 2016/679. Прието от КЗЛД е, че жалбоподателят като администратор на лични данни е обработвал лични данни на г-жа М. без да е налице основание по чл.6, §1 от Регламент ЕС 2016/679, но е посочила единствено аргументи за липса на основание по б. Б. Този извод счита за неправилен. Счита, че са били на лице основания на чл.6, §1, б. А и Б от Регламент ЕС 2016/679 за обработване на личните данни на г-жа М., като обработването е добросъвестно, тъй като същите са били събрани още със сключване на договора за мобилна услуга. Твърди също и, че санкцията, наложена на дружеството жалбоподател, е неправилно определена, тъй като размерът ѝ не е съобразен с характера и степента на твърдяното за извършено нарушение. Също така, в мотивите на решението е посочено, че дружеството е извършило няколко нарушения, а санкция е наложена за само едно от тях. Моли за отмяна на решението, алтернативно за намаляване размера на санкцията. Претендира разноски.

В съдебно заседание се представлява от адв. Р., който поддържа жалбата срещу процесното решение, което счита за незаконосъобразно. Моли за отмяна на решението, алтернативно за намаляване на размера на наложеното наказание.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни е представила преписката относно жалбата, по повод на която е постановено оспореното решение.

В съдебно заседание, чрез пълномощника си, юк В., оспорва жалбата. Посочва, че жалбата, с която е сезирана КЗЛД не е недопустима, тъй като първоначално с нея е сезирана КЗП, а след това, поради некомпетентност на КЗП по спора, жалбата е изпратена на КЗЛД. Липсата на компетентност у КЗП се установява от отговора по жалбата. Моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за законосъобразност на оспореното решение. Посочва, че доказателство за некомпетентност на КЗП относно подадената пред нея жалба, се извличат освен от съдържанието на писмения отговор от КЗП, изпратен до М., и от съдържанието на самата жалба. В нея са изложени твърдения от М. относно ползването на името ѝ и адрес, който не ѝ принадлежи, както и наличие на подпис в Приложение 1 към договор №[ЕИК] – Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет, който не на М.. Също така посочва, че в решението по несъмнен начин е посочена датата на извършеното нарушение, както и датата на узнаване на нарушението. Не е отречено съществуването на договорни отношения между М. и А1 Българи, но приложение № 1 към договор №[ЕИК] – Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет по своята същност е отделно сключен договор за предоставяне на конкретна, различна услуга, от услугата, предоставяна в №[ЕИК]/11.11.2016 г. Обработването на личните данни на М. е за целите на предоставяната услуга фиксиран интернет, която не е предоставена фактически на М. и тя не е сключвала съответното приложение, посредством положен от нея подпис. При постановяване на решението са взети предвид всички елементи на разпоредбата на чл. 83, §2 от Регламента, в това число и

обстоятелството, че незаконосъобразно са обработвани данните на едно физическо лице, както и това, че лични данни на М. са предоставени на трето лице, което реално е подписало приложението към договора №[ЕИК]. Освен това, в следствие на подписания договор за мобилни услуги, на място при монтиране на съответното оборудване, е подписан констативен приемо-предавателен протокол, който е подписан от различно от М. лице а и оборудването е инсталирано на различен адрес от този, който има М.. При постановяване на решението е отчетена и целта на обработването на лични данни на М.. Също така, неправилно е възражението на дружеството, че за лицето не са настъпили вреди. Това е така, тъй като със сметка № [ЕГН]/01.08.2019 г., М. е заплатила неустойка за прекратяване на договор за мобилна услуга по приложение № 1 към договор №[ЕИК] – Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет. Въпреки няколко искани за прекратяване на посоченото приложение на договора с конкретно посочена дата за прекратяване, договорът за мобилна услуга е прекратен едва на 29.11.2019 г., като до тази дата М. е продължила да получава фактури за заплащане на посочената услуга. Въпросът за причинената за М. вреда е подробно разгледан в решението. В решението също така са изложени подробни съображения относно наложената на дружеството мярка, като са анализирани всички други корективни санкции. Размерът на наложената имуществена санкция е определен правилно, тъй като КЗЛД е взела предвид всички елементи в тяхната цялост, съобразно разпоредбата на чл. 83, §2 от Регламент ЕС 2016/679. Поради подробно изложените възражения, моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението на КЗЛД.

Конституираната като трета заинтересована страна М. Н. М. в съдебно заседание се явява лично и моли за потвърждаване на решението, което счита за правилно и законосъобразно.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

М. Н. М. е сезирала КЗЛД с жалба рег. № ППН-01 -1722/07.11.2019 г. срещу [фирма], ЕИК:[ЕИК], с предмет неправомерно обработване на нейни лични данни от страна на [фирма]. В жалбата е посочила, че на 05.11.2018 г. продължила действието на Договор №[ЕИК], сключен между нея и [фирма] за две години, като подписала Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Условия на тарифен план за мобилна услуга А1 О. unlimited 28 (Срок - 2 г.). На 03.05.2019 г., при заплащане на сметка по посочения договор в офис на [фирма], установила, че е заплащала по - висока сметка от договорената сума за целия период, считано от датата на сключване на Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Условия на тарифен план за мобилна услуга А1 О. unlimited 28 (Срок - 2 г.), 05.11.2018 г. Поради това, М. поискала информация от служител на мобилния оператор относно основанията за заплащане на по - високата от договорената сума, като ѝ било отговорено, че е налично сключено второ, допълнително споразумение към Договор №[ЕИК] (Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет (А1 Нет) Срок - 2 години) - за инсталиране на фиксиран интернет, което приложение е подписано на същата дата 05.11.2018 г., но на адрес, различен от нейния и неизвестен за нея, като

посочва и, че подписът не е неин. За м.юни 2019 г. платила дължимото по основния си договор, като отказала да заплати допълнителната сума за интернет. В следствие на това ѝ спрели услугата за мобилния телефон. Поради това, подава искане за прекратяване на договора като заплатила неустойка за срок от три месеца. Помолила е КЗЛ да ангажира отговорността на А1 Б. за нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата е приложено копие от жалба вх. № Ц-03-5559/30.07.2019 г., подадена от М. Н. М. до Комисия за защита на потребителите, в която жалбоподателят е изложила същите факти, както в жалбата, с която е сезирала КЗЛД. В отговор на посочената жалба, с изх. № Ц-03-5559/21.08.2019 г., КЗП е уведомила М., че с оглед изложените в жалбата твърдения, КЗП не е компетентна, насочила я е към прокуратурата.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, дружеството [фирма] е уведомено за образуваното производство и му е предоставена възможност да изрази становище по жалбата.

Дружеството е взело становище по жалбата, като е посочило, че М. Н. М. е абонат на мобилния оператор за услуги, предоставяни чрез мобилен номер [ЕГН]. На 05.11.2018 г. М. е посетила магазин на дружеството, направила е заявка и съответно е сключила договор за промяна на тарифния план на посочения мобилен номер. Около час по-късно, след заявката за промяната на тарифния план за номер [ЕГН], към договора на М. е добавена нова услуга - 101001394229, която на 08.11.2019 г. е инсталирана на адрес [населено място],[жк], което е в резултат на техническа грешка на служителя, обработил заявките, поради причина, че същият „не е затворил прозореца, в който е работел, за да обслужи заявката на М. Н. М. и е продължил да работи в него и за следващата заявка, на друг клиент.“. На 31.07.2019 г. М. подава заявление за преносимост на номер [ЕГН], което е осъществено на 01.08.2019 г., с което договорът за тази услуга е прекратен. Начислена е неустойка с фактура №[ЕИК]/01.08.2019 г. на стойност 69, 96 лева, която е заплатена от М. на 11.10.2019 г. Добавената нова услуга – мобилен интернет е спряна на 30.07.2019 г., поради забавено плащане на фактури. Договорът е прекратен на 29.11.2019 г. от страна на [фирма], поради просрочени задължения.

Уточнено е, че М. е сезирала и Комисия за регулиране на съобщенията, от където са информирали А1 Б.. В следствие на това, жалбата от М. е преразгледана и е счетена за основателна, като исканията на М. Н. М. са уважени, а сумите са кредитирани по фактури за заявка № 101001394229, от сключване на договора.

От „А1 Б.“ ЕАД излагат твърдения, че в конкретния случай е налице единствено техническа грешка на служителя, обработил двете заявки за услуги, следствие краткия период от време в който двете заявки са обработени.

Към отговора от [фирма] са приложени доказателства за въведени от дружеството подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни, а именно Инструкция за обработка и защита на лични данни на абонати, Процедура за сключване на нов договор за услуга, Инструкция № 1, която описва процедурата за сключване на договори с абонати, Инструкция за работа с чувствителна информация на А1 Б. и доказателства за провеждане на обучения за служителите в областта на работа с лични данни.

Жалбата, с оглед нейната допустимост, е разгледана на проведено заседание на

КЗЛД на 07.05.2020 г., на което същата е приета за допустима, като са конституирани и страните в административното производство. На същото заседание е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

За изясняване на случая и във връзка с изнесена от М. допълнителна информация, КЗЛД е изисквала от Софийска районна прокуратура конкретно посочена информация относно наличието на изготвена графологична експертиза на процесното приложение № 1 към договор №[ЕИК] (Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет (А1 Нет) Срок - 2 години) - за инсталиране на фиксиран интернет. Няма данни по преписката за получена от СРП обратна информация.

От събраните по време на административното проучване документи, приложени по преписката и приети по делото, безспорно по делото се установява, че М. Н. М., е абонат на мобилен оператор [фирма] за услуги, предоставяни чрез мобилен номер [ЕГН]. В тази връзка между „А1 Б.“ ЕАД и от името на лицето М. Н. М., са сключени следните договори и приложения към тях, относими към настоящето административно производство:

Договор №[ЕИК]/11.11.2016 г. за предоставяне на електронни съобщителни услуги за мобилен номер [ЕГН], приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Условия за тарифен план за мобилна услуга А1 О. unlimited 28 (Срок - 2 г.) от 05.11.2018 г., допълнително приложение към Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Условия за ползване на Екстра Дигитални услуги за абонати на тарифни планове А1 О. 6, 8, 10, 12, 14 и А1 О. unlimited 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 35, 38.

Безспорно е, че е подадено заявление за активиране на допълнителен пакет - Бонус екстра към тарифен план за мобилни услуги - мобилен интернет за смартфов, таблет и лаптоп към Договор №[ЕИК], от 05.11.2018 г. В следствие на заявлението е подписано приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет (А1 Нет). Не е посочена дата на подписване на допълнителното приложение 1.

За инсталиране на оборудването за ползване на посочената услуга е изготвен констативен приемо-предавателен протокол от 08.11.2018 г.

Не е и спорно, че жалбоподателят М. е подала Искане вх. № 136А229/04.06.2019 г., с което е изразил желание да бъде прекратен договора за услугата стационарен интернет, регистрирана на несъществуващ за нея адрес, тъй като е заявила, че не е подписвала договора за тази услуга. Посочила е, че през последните пет месеца не е ползвала услугите на [фирма], тъй като била в чужбина. С това искане е отправила молба към [фирма] да ѝ бъде възстановено заплащането, съобразно договор №[ЕИК] и да ѝ бъде възстановена надвзетата сума.

В отговор на искането е посочено, че е извършена проверка, от която е установено, че е наличен договор от 05.11.2018 г. за услугата фиксиран интернет, поради което няма основание да бъде сторнирана сумата. Уведомено е, че предсрочно прекратяване на договора е възможно след заплащане на съответната неустойка.

На 20.06.2019 г., М. е подала ново искане до дружеството, в което е посочила, че не е подписвала Приложение 1 към Договор №[ЕИК] - Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет (А1 Нет), посоченият адрес в Приложение № 1 не е неин адрес, както и положеният подпис не е неин. Посочва също, че не ползва услуга „Фиксиран интернет“, но получава фактури за заплащане на услуга „Фиксиран интернет“, твърди, че е извършена злоупотреба с нейни лични данни и че

същите са използвани неправомерно в чужд интерес. Отправила е молба до „А1 Б.” ЕАД за установяване на истината по случая и молба да бъде прекратена услугата „Фиксиран интернет”.

В отговор на второто искане, дружеството отново посочва, че по повод предходно искане, вх.№136A229/04.06.2019 г., е извършен задълбочен анализ, въз основа на който се потвърждава същият отговор от [фирма]. М. е уведомена, че от [фирма] не извършват разследвания за нарушения или престъпления, като се отправя молба към М. Н. М. за информиране на [фирма] за резултати от проверка на компетентни органи, като същевременно е поискано изпращане на съответните документи, обективиращи резултати от проверката.

В крайна сметка договорът за ползване на мобилни услуги е прекратен на 01.08.2019 г., когато е начислена неустойка в размер на тримесечна такса. Договорът е прекратен, поради подадена от М. молба за пренос на мобилния номер. Приложение № 1 към договора, за услугата фиксиран интернет продължил действието си, за което М. продължила да получава фактури за заплащане на услугата. Този договор бил прекратен едва на 29.11.2019 г. и то поради забавяне в плащането.

Жалбата от М. е разгледана в едно открито заседание, обективирано в протокол № 18/17.04.2019 г., за което жалбоподателят и дружеството са редовно призовани. На заседанието е присъствал представител на [фирма], който е изразил становище, че подписването на приложение № 1 към договор №[ЕИК] (Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет (А1 Нет) Срок - 2 години) - за инсталиране на фиксиран интернет, се дължи на техническа грешка от страна на служител на дружеството, без наличие на умишъл. Не се оспорва факта, че подписа не е положен от М..

Преписката, образувана по жалбата от М. М. е приключила с постановяване на Решение № ППН-01-1722/17.11.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, с което жалбата от М. Н. М., с рег. № ППН-01-1722/07.11.2019 г. е обявена за основателна, а на дружеството е наложена санкция в размер на 50 000 лв., на основание чл. 58, §2, б. И от Регламент ЕС 2016/679, както и е разпоредено дружеството като администратор на лични данни да предприеме действия използвания от дружеството софтуер да не позволява обработване на данни в една сесия на повече от едно физическо лице.

В решението са изложени мотиви за допустимостта на жалбата, както и за нейната основателност. Отчетени са обстоятелствата по чл. 83, §2 от Регламент 2016/679, както и реално настъпилите на М. вреди от неправомерното обработване на лични данни. С решението е прието, че са налични свързани предишни нарушения, наложени с влезли в сила решения. Отчетени са и смекчаващите отговорността обстоятелства.

Решението е съобщено на представител на жалбоподателя на 23.11.2011 г.

Жабата е подадена на 07.12.2020 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № ППН-01-1722/17.11.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, с което жалбата от М. Н. М., с рег. №

ППН-01-1722/07.11.2019 г. е обявена за основателна, а на дружеството е наложена санкция в размер на 50 000 лв., на основание чл. 58, §2, б. И от Регламент ЕС 2016/679, както и е разпоредено дружеството като администратор на лични данни да предприеме действия използвания от дружеството софтуер да не позволява обработване на данни в една сесия на повече от едно физическо лице.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателя е адресат на процесното решение, поради което с акта са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД, съгласно която разпоредба, при подадена до КЗЛД жалба от субектът на данни, който счита, че са нарушени правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, § 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. Т.е., доколкото комисията е сезирана от лице, считащо, че са нарушени правата му по ЗЗЛД, като е осъществен неправомерен достъп до негови лични данни, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване на административния съд. В този смисъл, оспореното решение е постановено от компетентен орган, взето с единодушие от всички присъстващи. Заседанието, на което жалбата е разгледана по същество, е проведено в присъствието на четирима членове, т.е. налице е необходимите кворум за заседанието, а решението е взето единодушно от всички присъстващи.

Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма и е обективиран като решение, съгласно изискването на закона. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 АПК, включително фактическите и правни основания за негово издаване. Волята на органа е обективирана в диспозитивна част, като решението съответства на изложените мотиви. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Решението е издадено при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да

бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяната му. Настоящият съдебен състав поддържа мнението, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Производството е иницирано от М. М., която е изложила съображения с твърдения за злоупотреба с личните ѝ данни. По жалбата е образувана преписка, за която са били информирани страните в процесното производство, събрани са писмени доказателства, проведено е открито заседание, за което страните са били редовно уведомени, и на което е присъствал представител на [фирма]. След изясняване на жалбата от фактическа страна, комисията, на свое заседание, е взела решението си, като е издала и изричен писмен акт – решение, в което е изложила съображенията си и крайното си решение.

Основно възражение в жалбата е за недопустимостта на жалбата от М., с която е сезирана КЗЛД, поради просрочието ѝ. КЗЛД е изложила подробни мотиви в тази насока, които се споделят от настоящата инстанция. Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал.1 ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Съгласно § 44, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗЗЛД за нарушения на закона и на Регламент (ЕС) 2016/679, извършени до влизането в сила на този закон, срокът за сезиране на комисията по чл. 38, е една година от узнаването на нарушението, но не по-късно от 5 години от извършването му. Релевантното изменение на ЗЗЛД, което регламентира § 44 ПЗР е обн. в ДВ, бр. 17 от 26 февруари 2019 г. Нарушението, за което е подадена жалбата е извършено на 05.11.2018 г., когато безспорно се установява, че е подписано приложение № 1 към №[ЕИК] (Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет (А1 Нет) Срок - 2 години) - за инсталиране на фиксиран интернет, т.е., преди влизане в сила на посочения закон. В този смисъл, доколкото М. заявява, че е узнала за извършеното нарушение на 03.05.2019 г., то и срокът за сезиране на КЗЛД е една година от узнаването му. Поради което, сезирайки КЗЛД с жалба от 07.11.2019 г., същата е в срок. Същевременно, жалбоподателката е сезирала с жалба със същото съдържание и КЗП, която е заявила, че не е компетентна да я разгледа, но не я е препратила на компетентния орган, каквото задължение има. В този смисъл, приложение следва да приеме и разпоредбата на чл. 31, ал.3 АПК, съгласно която искането внесено в срок пред некомпетентен орган, се смята за внесено в срок. Поради изложеното и на основание §44, ал.2 ПЗР на ЗИДЗЗЛД, жалбата следва да се приеме за подадена в срок, какъвто е и извода на КЗЛД, поради което възражението на жалбоподателя в този смисъл е неоснователно.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че при постановяване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна.

По съответствие с материалния закон.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото безспорно се установява, че М. Н. М., е абонат на мобилен оператор [фирма] за услуги, предоставяни чрез мобилен номер [ЕГН], на основание сключен Договор №[ЕИК]/11.11.2016 г. за предоставяне на електронни съобщителни услуги за посочения мобилен номер. На 05.11.2018 г. сключила допълнителен договор за

продължаване действието на договора, като подписала приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Условия за тарифен план за мобилна услуга А1 О. unlimited 28 (Срок - 2 г.). Бедспорно се установява и, че от името на М. е подадено заявление за активиране на допълнителен пакет - Бонус екстра към тарифен план за мобилни услуги - мобилен интернет за смартфов, таблет и лаптоп към Договор №[ЕИК], от 05.11.2018 г. В следствие на заявлението е подписано приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет (А1 Нет). За инсталиране на оборудването за ползване на посочената услуга е изготвен констативен приемо-предавателен протокол от 08.11.2018 г. След като установила, че върху месечната ѝ абонаментна такса по основния договор се начислява допълнителна сума, М. поискала информация на какво основание се случва това. Установило се, че това е именно допълнителното приложение за ползване на фиксиран интернет. На два пъти, с подадени писмени искания до дружеството, заявила желание за прекратяване на тази допълнителна услуга, като уточнила, че нито я е заявила, нито я е ползвала реална, а монтажа на техниката е извършен на адрес, различен от адреса на М.. Въпреки двете искания, служители на ответника извършили формална проверка, без необходимата задълбоченост и не установили нарушения. Също така, въпреки отправените искания за прекратяване на договора, основният договор бил прекратен на 01.08.2019 г., поради пренос на мобилни данни към друг оператор. А договорът за фиксиран интернет продължил действието си и бил прекратен едва на 29.11.2019 г., поради неплащане, но след дадени указания от страна на КРС и подадените жалби до КЗП и след това до КЗЛД. Т.е., прекратяването на допълнителния договор реално не е по искане на жалбоподателя, а в следствие на намесата на съответните институции. Също така се установява, че от жалбоподателя [фирма], в производството пред КЗЛД не е отречено извършеното нарушение, като е уточнено, че то се дължи на техническа грешка на служител на дружеството, тъй като след приключване работата по договора с М., не е затворил партидата по нейния договор и реално е обслужил следващия клиент в същата партида.

Настоящият съдебен състав намира, че с действията си дружеството е допуснало нарушение на ЗЗЛД и Регламент /ЕС/2016/679, тъй като е обработило личните данни на М. М. в нарушение на принципите, заложи в регламента, тъй като са неразрешено и незаконосъобразно обработени.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. (изм. - ДВ, бр. 91 от 2006 г.) обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В чл. 5 от регламента са въведени основните принципи за обработване на личните данни, като е предвидено, че личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“); събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели („ограничение на целите“); подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“); точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“); съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните („ограничение на съхранението“); обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

Съгласно чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Жалбоподателят, видно от събраните по делото доказателства и твърденията на страните притежава качеството на администратор на лични данни. М. пък безспорно е била клиент на дружеството и по отношение на това ѝ качеството, дружеството е имало право да обработва личните ѝ данни, но само и единствено с оглед сключения и продължен от нея договор за предоставяне на мобилни услуги и то за конкретния номер [ЕГН]. Сключването на допълнително приложение към Договор

№[ЕИК]/11.11.2016 г. относно фиксиран интернет, без нейното изрично заявено желание, чрез използването на личните ѝ данни – три имена и ЕГН, е незаконосъобразно обработване на личните ѝ данни, за което няма законово основание.

По делото не са налице доказателства за наличие на условие за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя за посочената цел. По делото не са налични доказателства за наличието на договорни отношения между страните по повод сключено допълнително приложение за фиксиран интернет, както и такива за изразено от жалбоподателя изрично съгласие, в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД за обработване на личните му данни за конкретната цел. Съдът намира, че по делото се установява по безспорен и категоричен начин неправомерно обработване, събиране, употреба и съхранение на личните данни на М. М., при липсата на законно основание от страна на [фирма] за това. Не са налице условията за допустимост на обработването, съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което личните данни на М. са обработени в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и съответно на чл. 5 от регламента.

Както се посочи по-горе, от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че към приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Условия на тарифен план за мобилна услуга А1 О. unlimited 28 е налично и Допълнително Приложение, подписано на същата дата 05.11.2018 г., от който факт логически следва извода, че за да бъдат заведени два различни документа под една номерация, т.е. като един и същ документ, е налице вероятна злоупотреба, следствие на която е извършено незаконосъобразно обработване на лични данни. Всяко поредно приложение следва да е с различна номерация, в противен случай би могло да има неограничен брой Приложения № 1 към Договор №[ЕИК], неидентифициращи се едно от друго.

Поради това и правилно ответната комисия е ангажирала отговорността на дружество за посоченото нарушение на чл. 5, §1, б. А и Е и на чл. 6, § 1 от регламента.

Правилно ответника е определил датата на извършеното нарушение, а именно 05.11.2018 г., тъй като това се установява от представената от жалбоподателя извадка от системата за заявки. Освен това, дори да не е определена точно датата, това би произтекло от факта, че процесното допълнително приложение, с което на М. се приписва подписването на услугата за фиксиран интернет, е без посочена дата. Всеки един договор следва да има като задължителен реквизи дата на сключването му. Т.е., липсата на такава е нарушението за форма на договора и се дължи на очевидно неправомерно поведение от страна на жалбоподателя. Поради това, дружеството не може да черпи права от неправомерното си поведение. В крайна сметка, тъй като проемо-предавателния протокол, с който се монтира оборудването за получаване на услугата фиксиран интернет, е подписан, отново не от М., на 08.11.2018 г. Поради това, нарушението ще следва да е извършено в този период между 05.11. и 08.11.2018 г.

В следствие на това нарушение, се установяват и още две нарушения, допуснати от дружеството и констатирани от ответната Комисия, изразяващи се в това, че [фирма] не е въвело подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни, което по своята правна същност представлява нарушение на сигурността на личните данни - нарушение на чл. 32, § 1 буква (б) от Регламент /ЕС/ като е нарушена постоянната поверителност, тъй като лични данни на М. Н. М., съдържащи се в Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Цени и условия за ползване

на услугата Фиксиран интернет, са предоставени на трето лице, т. е. не е налична устойчивост на системите и услугите за обработване. Личните данни на М. Н. М., съдържащи се в Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] - Цени и условия за ползване на услугата Фиксиран интернет (А1 Нет) са предоставени на трето лице, което е подписало съответния договор.

Очевидно е, след като се е стигнало до възможността, макар и по технически причини, служител на дружеството да припише на М. допълнително приложение към договора, за услуга незаявена от нея, а освен това и да се допусне монтаж на оборудването за доставяне на услугата, следва, че мобилния оператор не е въвел подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни.

Поради констатираните нарушения, правилно е ангажирана отговорността на дружеството на основание чл. 83, §2 от регламента, като са отчетени всички релевантни обстоятелства, като продължителност на нарушението, съдействието, което дружеството не е оказало на пострадалото лице за изясняване на случая, вредите, които е претърпяло пострадалото лице, както и обстоятелството, че личните данни са станали достояние на трето лице.

Съгласно чл. 83, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, в зависимост от обстоятелствата във всеки конкретен случай административните наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ се налагат в допълнение към мерките, посочени в член 58, параграф 2, букви а) - з) и й), или вместо тях. Когато се взема решение дали да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ и се определя нейният размер, във всеки конкретен случай надлежно се разглеждат следните елементи: буква А естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената им вреда; буква Б дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност; буква В действията, предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни; буква Г степента на отговорност на администратора или обработващия лични данни като се вземат предвид технически и организационни мерки, въведени от тях в съответствие с членове 25 и 32; буква Д евентуални свързани предишни нарушения; буква Е степента на сътрудничество с надзорния орган с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от нето; буква Ж категориите лични данни, засегнати от нарушението; буква З начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, по-специално дали и до каква степен администраторът или обработващият лични данни е уведомил за нарушението; буква И, когато на засегнатия администратор или обработващ лични данни преди са налагани мерки, посочени в член 58, параграф 2, във връзка със същия предмет на обработването, дали посочените мерки са спазени“; буква Й придържането към одобрени кодекси на поведение съгласно член 40 или одобрени механизми за сертифициране съгласно член 42: и буква К всякакви други утежняващи или смекчаващи фактори, приложими към обстоятелствата по случая, като пряко или косвено реализирани финансови ползи или избегнати загуби вследствие на нарушението.

Всички изложени в чл. 83, §2 от регламента предпоставки са изследвани от органа, изложени аргументи по тях, като правилно са отчетени отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства. Отчетено е обстоятелството, че

дружеството макар да е сезирано два пъти е осъществило формална проверка, която очевидно не е дала правилния резултат. Следва да се отбележи, че с просто око при сравнението на подписа на М., положен под приложение № 1 за продължаване действието на договора и този, положен под допълнителното приложение за фиксиран интернет, може да се установи, че не са идентични и дори сходни. Това следва да е индикация за извършващите проверката, че може да е налице допуснато някакво нарушение, което да е основание за извършване на по-задълбочена проверка, като например се провери адреса, на който се доставя услугата. Вместо това, дружеството е приело, че не е разследващ орган, за което изобщо няма съмнение, и е допуснало да се начисляват сметки за фиксиран интернет на лице, което реално нито е поискало, нито ползва услугата. Също така, при определяне размера на сакцията е отчетено, че това не е първият подобен случай, за който е наложено наказание, което означава, че реално не са въведени технически и организационни мерки за защита на личните данни на клиентите на дружеството, и че се negliжират възникналите проблеми от подобно естество. Също така, с нежеланието си да извърши ефективна проверка, жалбоподателят реално е допуснал да продължи извършването на нарушението, като същевременно не е предприел действия по прекратяване на договора на М., въпреки заявеното на два пъти желание от нейна страна. Нещо повече, след пренос на мобилния номер към друг мобилен оператор, този договор е прекратен, а този, за който се установи, че нито е пожелан нито е ползван от нея, неясно на какво основание е продължил да действа. Прекратяването на този договор се е случило чак след сезирането на отговорните институции – 29.11.2019 г.

С оглед гореизложеното, настоящия съдебен състав приема, че решението на КЗЛД е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, а жалбата отхвърлена. Същото е издадено при точно съответствие с целта на закона, предвид необходимостта от гарантиране неприкосновеността на личността и личната сфера на гражданите, свързана с недопускане на неправомерно обработване на техни лични данни. В случая такова неправомерно обработване е допуснато и са налице неблагоприятни последици и преживявания за лицето. Наказанието следва да бъде наложено в посочения размер, с оглед на индивидуалната и генералната превенция. Същевременно, съгласно чл. 58, §2, б Г от регламента, правилно е разпоредено на мобилния оператор да предприеме съответните действия да не допуска следващ път подобно нарушение.

По разноските:

Предвид изхода на делото, на жалбоподателя не се дължат разноси.

На ответника се дължат разноси, като при определяне на размера на юрисконсултското възнаграждение, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от [фирма], с ЕИК[ЕИК] срещу решение №

ППН-01-1722/17.11.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, с което жалбата от М. Н. М., с рег. № ППН-01-1722/07.11.2019 г. е обявена за основателна, а на дружеството е наложена санкция в размер на 50 000 лв., на основание чл. 58, §2, б. И от Регламент ЕС 2016/679, както и е разпоредено дружеството като администратор на лични данни да предприеме действия използвания от дружеството софтуер да не позволява обработване на данни в една сесия на повече от едно физическо лице.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисия за защита на личните данни сумата от 100,00 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: